

כת:

כל הזבחים שקבלו דמן פרק שני זבחים

מסורת הש"ס

עין משפט נר מצוה

קמו אב מ"י פקד יג
המלכות ספסרי הלכות
כ סנה לוח ס"ג
קמו ג מ"י פקד סה הלכות
ט:
ק"ו ד מ"י פקד סה הלכות ג:

תורה אור השלם

1. ואכלו עניו יקרא כי ית
קודש יהיה ואל יזכרה ודברים
הוא עמימי קרא י"ט, ה
2. ואם חזר מביד המלכות
ועל הוזהר עד דברי וישרת
את ונתתי באש לא יאכל כי
קודש הוא שבות ט"ט, יד
3. ואם האכל יאכל מביד
ועל קדושתו ביום השלישי לא
יקרא המקריב אחר לא יחשב
לא פלוג יהיה ודברים האכלת
מטען עזתה השוא:

מוסף רש"י

מה שלמים מנוליך. את
הקטנים שלם חשב כמת אף
הקטנים מנוליך והם כתיב
המלכות זרקי פסול כתיב
(דברים כ"א) וזו שהיה מנוליך
את הלחם ומנוליך פסול את
חשב כתיב זרקי פסול פסול
כתיב: אף כל מנוליך. כתיב
ואם יזכר מנוליך את ישר.
החלום (שמות כ"ג) ויקרא
פסול הוא לא ידע, ומביד כתיב
(ויקרא כ"ג) וילך לקטוף פסול
להלך שהיה שנהן שכן לא הותרו
בנמה ועוד כשמשקה אדריכה חן
למקומו הוא ליה לאוקומי כו' דדמי
במקד"ש כולו (ו) דומה למקד"ש את
לן למילף חון לזמנו מחון למקומו שפי
מטומאה כדלמרינן כ"י בית שמאי
(לקמן דף ע"ב) שכן הותר לך טבור
(בבבא) א' חון למקומו
לא הותרו מכלל ואין לך מראה
ועניהם טהורין ועניהם (לא) עשה
עד שיקריבו כל מתיירי ויך הרצאת פסול
דמי חון למקומו הותר מכללו (ו)
בנמה אין זה קרוי הותר מכללו על
כך נראה לפיך דגוריה שיה ז' ויתנה
בשני למילף חון עין קראי דהכא

שיעור מקובצת

למקומו נותר כדברי מיה פיה
דלת ביה כרת המלכות
(ויקרא כ"א) וזו שהיה מנוליך
דמי כתיב לא חזיר בנמה המלכות
לא ידע מיה חון קראי את מיה
פסול ישר חון המלכות קראי
למיה ולא ידע חון המלכות לך
למקומו ויוליך למקומו חון המלכות
ממקומו חון המלכות חון המלכות
למקומו חון המלכות חון המלכות
למקומו חון המלכות חון המלכות
למקומו חון המלכות חון המלכות
למקומו חון המלכות חון המלכות
למקומו חון המלכות חון המלכות
למקומו חון המלכות חון המלכות

מסתברא נותר אית לן לאוקומי בברת דמיגר עון עון לחון
אזינו דרמי ליה ב"ב. פי' בנזקתם אי מוקמת ליה
להאי (ו) בנזקתם ליה למילפיה לגוריה שיה פסיר דדמי אהדי שני
דברים הללו שניהם נפסלים בזמן זה
ושניהם נוגעין בנמה כדמנן כ"י בנראה

אם אינו ענין לחון לזמנו נגהו לענין חון
למקומו ומיעט רחמנא גבי נותר וואוכליו עונו
ישא למעוטי חון למקומו ואימא וואוכליו
עונו ישא זהו חון למקומו ולמעוטי נותר
מכרת מסתברא נותר הוה ליה לאוקומי
בכרת למעמר עון עון לחון לזמנו דרמי
ליה ב"ב אדרבה חון למקומו הוה ליה
לאוקומי בכרת למעמר עון עון לחון לזמנו
דרמי ליה במקד"ש אלא אמר רבי יוחנן
ה"ג תני זבדי בר לוי אחיא קודש קודש כתיב
הכא (ו) יאת קדש ה' חילל ונכרתה וכתוב
התם וישרפת את הנותר באש וגו' מה
להלן נותר אף כאן נותר ומיעט רחמנא
גבי נותר וואוכליו עונו ישא למעוטי חון
למקומו מכרת ומאי חיות קרא אריכא בחון
לזמנו ושלישי דרשת קדושים תתרו חון
למקומו איפוך אנא מסתברא אריכא בחון
לזמנו דגמר עון עון נותר דרמי ליה ב"ב
אדרבה אריכא בחון למקומו ושלישי דקדושים
תתרו בחון לזמנו מושים דרמי ליה סמכיה
וקא מועט ליה אלא אמר רבא כולוה מקרא
אריכא אחין דכתיב ויהאכל יאכל א"בשתי
אכילות הכתוב מודר אהד אכילת אדם ואהד
אכילת מובח מבישר ובה שלמו ז' מיה שלמים
מפגלין ומתפגלין אף כל מפגלין ומתפגלין
שלישי זה חון לזמנו לא ירצה כ' בהרצאת
כשר כן הרצאת פסול ומה הרצאת כשר
עד שיקריבו כל מתיירי ויך הרצאת פסול
עד שיקריבו כל מתיירי המקריב ובהקרה
הוא נפסל ואינו נפסל בשלישי אחריו ובה
הכתוב מדבר ואינו מדבר בכתיב א' לא יחשב

אס אינו ענין. לענין מחשבת חון לזמנו נגהו לענין חון למקומו
ויפוגל דקרא אריכא דלו את אהרן לא חידרשיה לחון למקומו אלא כוליה
קרא בחון לזמנו הלכך ממנו לחון לזמנו קלי. וי"מ הכא נמי כרת
כתיב דמקין ליה ואוכליו עונו ישא וגו' והוא בנזקת ממש מיתוקם
דמפרש ואזיל וכדי שלא תאמר שניהם

במשמע מיעט רחמנא וואוכליו דהיינו
מיעוטא מדלא כתיב והואכל למעוטי
חון למקומו דלעיל מניה: **ואימא**
ואוכליו עונו ישא לחון למקומו.
דסליק מניה קלי וכדי שלא תאמר
אין מקרא יולא מדיד פשוט ואף נזכר
במשמע וניה דכלל ירלא ליה אכל
בכרת אריכא להכי מיעט וואוכליו
דמשמע אהד ולא להכי למעט נותר
מכרת: ה"ג **מסתברא נותר אית לך**
לאוקומי בכרת למעמר עון עון לחון
לזמנו דרמי ליה ב"ב אדרבה חון
למקומו הוה ליה לאוקומי בכרת
למעמר עון עון לחון לזמנו
דרמי ליה במקד"ש אלא אמר רבי יוחנן
ה"ג תני זבדי בר לוי אחיא קודש קודש כתיב
הכא (ו) יאת קדש ה' חילל ונכרתה וכתוב
התם וישרפת את הנותר באש וגו' מה
להלן נותר אף כאן נותר ומיעט רחמנא
גבי נותר וואוכליו עונו ישא למעוטי חון
למקומו מכרת ומאי חיות קרא אריכא בחון
לזמנו ושלישי דרשת קדושים תתרו חון
למקומו איפוך אנא מסתברא אריכא בחון
לזמנו דגמר עון עון נותר דרמי ליה ב"ב
אדרבה אריכא בחון למקומו ושלישי דקדושים
תתרו בחון לזמנו מושים דרמי ליה סמכיה
וקא מועט ליה אלא אמר רבא כולוה מקרא
אריכא אחין דכתיב ויהאכל יאכל א"בשתי
אכילות הכתוב מודר אהד אכילת אדם ואהד
אכילת מובח מבישר ובה שלמו ז' מיה שלמים
מפגלין ומתפגלין אף כל מפגלין ומתפגלין
שלישי זה חון לזמנו לא ירצה כ' בהרצאת
כשר כן הרצאת פסול ומה הרצאת כשר
עד שיקריבו כל מתיירי ויך הרצאת פסול
עד שיקריבו כל מתיירי המקריב ובהקרה
הוא נפסל ואינו נפסל בשלישי אחריו ובה
הכתוב מדבר ואינו מדבר בכתיב א' לא יחשב

מ' מחשבה ק' קת' ד' דס' ש' שלישי. חון לזמנו וחון למקומו שניהם
פסולי' במחשבה ואם חישב במקדמו נפסל כולו ושניהם נפסלין בעצרת
הדס ושניהם נאמר שלישי לאסקוי טומאה דלינה פסול מחשבה ואם
נועשה מתקדמו לא נטמא כולו וישנה לאחר זריקת דמים ולא נאמר
עו שלישי (ו) ימירא אכל בחון לזמנו וחון למקומו שלישי מיותר לג"ש
דלעיל דכלל חן מניניהו כתיב והותר כתיב בשלישי כאש ישרף ויתר
ליה ואם האכל יאכל ולא בעי למכתב שלישי: **אסיא קודש קודש.**
דהאי וואוכליו בנותר כתיב: **קרא אריכא.** ואם האכל יאכל דלו את
אהרן אריכא הוא: **אישור אנה.** ואימא דאריכא בחון למקומו וכתיב
כיה שגעות עון ושלישי דקדושים תתרו חון לזמנו ואימיעט מכרת:
מסתברא אריכא בחון לזמנו. דכיון דלא פריש ביה כרת בהדיא אלא
ג"ש דעון עון מותר לוף מסתברא דדמי מדמדי לוף דדמי ליה ב"ב
דאי מוקמן (ו) ליה בחון למקומו מו לא לוף כרת מותר דלא דמי
ליה כדמי: **אדרבא.** מסתברא מושים דדמי ליה חון לזמנו לותר
סמכיה לותר וקא מועט ליה מאוכליו (ו) דלא תימא משום דדמי ליה
ניגמר מניה: **כולוה מקרא אריכא אסיין.** זה לחיוז זה לפטור
כדילף ליה רבה ברבי שמעון: **כשתי אכילות כו'.** במחשבת שתייהן
אחד אכילה אדם כו'. דלא שנה חישב לאכול למחר לג"ש חישב
הקטור אימורין למחר פגול: **הקס ונחם לשלמים מה שלמים ויש** כהן מפגלין ויש
כזה מפגלין ומתפגלין פיגול נוגה כו' מלאו מנחת כהנים ומנחת כהן משיח ומנחת נכסים שהם
מזריח את עצמם ואין בהם שירים להתפגל מחמת עבודות מתיריים שאין פיגול נוגה בהן: **לא ירצה המקריב (א).** משמע (ב) זוריקה לא תהא
זריקה זו מראה שמה מניה דעד שזרק הדס מחשבת פיגול תהיה ועומדת זורק הדס וקובע הפיגול לא זורק הדס כגון שנשפך בעל הפיגול
דכתיב ביה הרצאה דכתיב גבי כשר: **מה הרצאה כשר.** לא קרי ליה הרצאה אלא בזריקה שוף ארבע עבודות המתירות אף פיגול
אינו קבוע עד שזרק הדס שהיא סוף כל מתירי: **בהקרה הוא נפסל.** השמא ילף (ב) (פסול) דבמחשבה הכתוב מדבר שמחשב כשעת
הקרה לאוכלו בשלישי: **ואינו נפסל בשלישי.** אם בהקרה לא חישב ע"מ כן ואכל ממנו בשלישי אין הקרן נפסל למפסע דהיי מודרש לא
ירצה המקריב לא תהא זריקה מראה אם ע"מ כן הקריבו: **אוסו כופה הוא מדבר ואינו מדבר כופה.** כלומר (ג) ושלח תאמר דהאי המקריב
לאו להכי הוא דתהא אלא לומר לך שהכחן המקריבו לא יחשב עוד בכמהוה ויפסל מלכתך לך נאמר אזוהי הוצת כלא יחשב ואין הכחן בלא יחשב:

(א) ופי' בהקדמה (ב) (פגול)
גי' מחמת חן חילין פ"ג (ג) ע'
לקמן מ"ד (ד) לקמן למנחת
מ"א (ה) כתיב למחשבתו:
(ו) לקמן כ"ט. חרות כתיב צו
מפריש ח' היא (ז) שבת כ"ח,
(ח) לקמן דף מד.

הגהות הב"ח

(א) ב"ל כתיב חכא כי את וסי'
את הטיק פלס כי קדוש הוא
מה (ב) (ג) ר"ח ד"ה לא
ירצה וסי' משמע דאזריק קאי
לא: (ד) ד"ה כתיב וסי' וילף
דבפסול מחשבתו: (ד) ד"ה
אזוהי וסי' למחר שלא כג"ל
דלוח ו' נתקן:

שינויי נוסחאות

[א] ל"ל כתיב וסי' וסי' וסי' וסי'
אכל ע"י לקמן ט"ז ע"ה כתיב:
[ב] כתיב וסי' וסי' וסי' וסי'
[ג] ל"ל לסיפור וסי' וסי'
כרת מותר וסי' וסי' וסי'
ט"ף וסי' לכת ארבעין טעם
זה דמי ליה כתיב ארבעין:
[ד] למילף ע"י דרמי וסי':
[ה] כתיב וסי' וסי' וסי' וסי'
כיה חון למקומו: [ו] וסי'
ק"ט חתמת עשרת דוחות פסול
שלישי וכן נותר א"ב פסול
מחשבת ואם הוויי כתיב לא
נפסל כולו ישען לאחיו ויקרא
דמי ולא נאמר בו שלישי
ויקרא כ"י (מחמת): [ז] חתמת
[ח] וסי' וסי' וסי' וסי'
[ט] המקריב נתקן וסי':
[י] וסי' וסי' וסי' וסי'
[יא] וסי' וסי' וסי' וסי'
[יב] וסי' וסי' וסי' וסי'
[יג] וסי' וסי' וסי' וסי'
[יד] וסי' וסי' וסי' וסי'
[יז] וסי' וסי' וסי' וסי'
[יח] וסי' וסי' וסי' וסי'
[יט] וסי' וסי' וסי' וסי'
[כ] וסי' וסי' וסי' וסי'
[כא] וסי' וסי' וסי' וסי'
[כב] וסי' וסי' וסי' וסי'
דרישות:

ליקוטים

אף היצאת פסול ע"י שיקריבו כל
קודש יש להפסד אכול פסול
קודש שיקריבו מתירין שאין בו
כרת, אם זריקה מושים פסול
המקריב, וכן יש להפסד
במחשבת מחשבת קטום ואכל
המקריב שימנה אריכא לאכיל
או שאכל קודש זריקה היום אם
זריקה, ואפי"ן דלא בעיין זריקה
ליקבציה אלא לפגול אבל
לפסול קודש זריקה נפסל. וע'
בריש פ"ק דבשעלה אצטריח חון
לזמנו וחון למקומו למאי חון
הואיל וזרעיה פגוליה הדרב
צריך הלפ"ד, ודע דאצטריח פ"ק
דבבבא דף ק"ד דאצטריח לרש
דאמר כל שמיני על מנת
החיוצו כשלימים אין חייבין
עלויים כסוף עול מיה שפסול
הזהב ואפי"ן דליריין נמי אף
מיא זריקה לפגול קודש זריקה
ש"ס וזאת נפסל. וע'
הר"ם כ"ד הורה דף ע"ג ד"ה
הר"ב ובר"ק הוסיף וקרא דף
פ"ד חון לזמנו וואיל ומיה
לפגולין חון למקומו והואיל
ואיך חון לזמנו. ונחמיה
ספסרי פ"ה ד'.